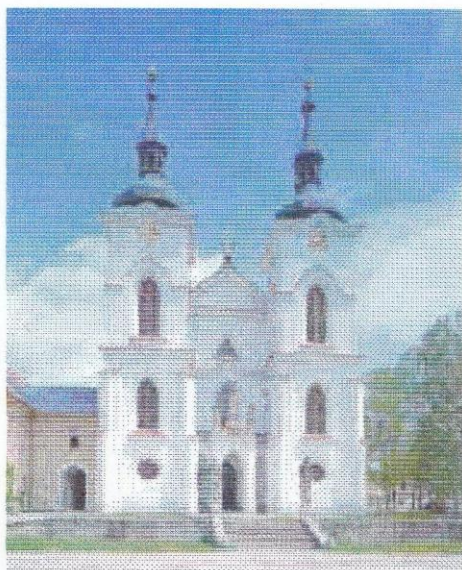


Premonstránský klášter Želiv . Křemešník

1. červen 2002 odjezd 7.30 hod příjezd 18 hod



České slovo klášter pochází z latinského „claustrum“. Pokud se nám zdá, že tam slyšíme slovo klausura, tak to není zdání, ale skutečnost. Souvisejí spolu a mají význam uzavřený, uzamčený prostor. V každém klášteře také klusura skutečně je, v každém klášteře je část, vyhrazená pouze řeholníkům. To není z důvodů utajení, příčina je prostá a jednoduchá: má-li řeholník plnit své poslání, potřebuje aspoň doma ticho a klid. Tehdy promlouvá Bůh – ne v hluku světa. To byla zkušenost Božích přátel již ve Starém Zákoně. Přesto ale není celý areál kláštera vyhrazen jen bratřím, Jsou zde místa, kam mohou přicházet návštěvy. Také my budeme jednou z mnoha návštěv, která si chce prohlédnout tento nádherný klášter a současně připomenout tvrdé období tzv. normalizace, kdy klášter sloužil jako internační tábor kněží.

Staré popisy kláštera se předstihují v chvalozpěvech na freskovou výzdobu místnosti, která symbolicky představovala Abraháma obětujícího svého syna Izáka. Námět opravdu výmluvný: v kapitulní síni se konávala slavnostní obřad nového členství, kdy symbolicky odkládali svůj starý svrchní šat a přijímali s novým řeholním rouchem i nové jméno („Svleč člověka starého a obleč člověka nového“). V sousedním křídle konventu stojí za pozornost refektář, bývalá jídelna. Klenba je vyzdobena překrásnými štukami a freskami Jana Kaliny a Siarda Noseckého. Námětem fresek jsou v souladu s posláním místnosti ony pasáže z Písma svatého, které se vztahují k jídlu a pití, ale také ke Chlebu věčného života a Nápoji duchovnímu, Ježíši Kristu. Další pozoruhodné věci najdeme již jen na prelaturě, znovu vybudované po požáru r. 1907. Slavnostní secesní schodiště zdobí barokní dřevorezba klášterního znaku, jenž je dnes snad jediným předmětem z doby před požárem, jehož stopy na sobě nese. Malé místnosti pod schodištěm sloužily v dobách internačního tábora jako samoty. Ze schodiště vcházíme do velkého sálu prelatury. Strop je vyzdoben mohutnou secesní freskou malíře Antonína Häuslera, představující Pannu Marii, jíž andělé skládají k nohám květinové věnce, symboly vděčnosti a lásky věřícího lidu i řeholníků doprovázených přimlouvami svatých ochránců naší vlasti v čele se sv. Norbertem, tzv. české nebe. S prelaturou souvisí starý Trčkův hrad, zvenčí ozdobený figurálními sgrafity z konce 15. století. Původní fresková výzdoba kaple sv. Kříže vzala za své při požáru 1907.



Další zastávkou bude krásná samota- poutní místo Křemešník. Zde navštívíme kostel sv. Trojice a připomeneme si krásné roky pana faráře Vaňka, který zde několik let působil a prostředí jej natolik ovlivnilo, že napsal knihu Na krásné samotě. V roce 1942 byl zatčen gestapem a 1. dubna 1943 vydechl naposled v koncentračním táboře v Dachau.

Přijměte naše pozvání společné pouti na místa radosti i utrpení. Můžeme jen mlčky postát a rozjímat třeba o tom, co znamená kříž pro člověka. Nejen kříž Kristův, ale kříž, který nese každý z nás.